

پایداری و استقامت معلمان در برابر ترور و سرکوب رژیم در ۳۱ تیر، کام پیروزمند دیگری برای همه جنبش های اجتماعی ایران است!

وحشت و هراس رژیم از تظاهرات معلمان در ۳۱ تیر چنان بود که زبوانه اقدام به برقراری نوعی حکومت نظامی در اطراف مجلس، ایستگاه های مترو و خیابان های اطراف نمود. دستگیری وسیع معلمان (بیش از 1۰۰ نفر) و انتقال آنها به بازداشتگاه وزرا و برخوردهای توهین آمیز ماموران انتظامی به آنها حتا برای کسانی که کمترین تردیدی در همکاری همه ارگانهای دولتی و غیر دولتی برای سرکوب جنبش معلمان داشتند، دیگر شکی باقی نگذاشت.

این بار نیز شرکت وسیع زنان در تظاهرات چشم گیر بود. شهامت و ایستادگی زنان و مردان معلم، همه این قدرت نمایی های پویشی رژیم را نقش بر آب کرد و صفحه جدیدی در تاریخ مبارزات توده های زحمت کش گشود. نیروهای تا بُن دندان مسلح رژیم هنگامی که با هووو و تمسخر معلمان روبرو شدند، بکلی «ابهت» ظاهری خود را از دست دادند. ایستادگی و هم بستگی معلمان سرانجام سردمداران امنیتی رژیم را ناچار ساخت تا معلمان دستگیر شده را پس از مدتی آزاد کنند. بقول هاشم خواستار یکی از فعالان پیگیر جنبش معلمان که جزء دستگیر شدگان بود: «اگر با هم باشیم می توانیم در مقابلشان بایستیم!»

این واقعیتی انکار ناپذیر است که رژیم های ضد مردمی از قبیل جمهوری اسلامی قدرت ظاهری خود را به برکت پراکندگی و فقدان همبستگی عملی میان نیروهای اجتماعی دارند. از آنجا که رژیم جمهوری اسلامی فاقد پایگاه مردمی در جامعه است، از این رو تنها با ترور، سرکوب، زندان، شکنجه و اعدام می تواند به حیات خود ادامه دهد. ولی هنگامی که توده های کارگر، معلم، پرستار، دانشجو و دانش آموز بپا خیزند، همانطور که در سقوط رژیم پهلوی دیدیم، اینهمه قدرت و هیبت ابزار سرکوب مثل حباب خواهد ترکید و توده های مردم آزاد خواهند شد. این سرنوشت محتوم همه ی دیکتاتورهای تاریخ است و جمهوری اسلامی نیز گریزی از آن ندارد.

همین تجربه ی کنونی اعتراض همبسته و ایستادگی معلمان ثمره خود را داده است. چه چیزی بیش از این می توانست ماهیت ضد مردمی رژیم و ریا و تزویر جناح های حاکمیت را بر ملا سازد و ضعف و ناتوانی آن را هنگامی که با توده ی متحد و همبسته رو برو می شود نشان دهد؟

معلمان مبارز در این چند ماه فعالیت، به خوبی نشان دادند که به نقش و رسالت اجتماعی خود آگاهند و به سهم خود می کوشند بار سنگین مبارزه را، که بیان منافع همه توده های زحمت کش جامعه ی به بند کشیده ایران است، به دوش بکشند. در این راه از تهدید و زندان و فشار هراسی به خود راه نمی دهند، زیرا آگاهند که مبارزه آنها حق طلبانه و مردمی است و سرانجام پیروز خواهد شد. بی دلیل نیست که کانون ها و سندیکاها ی کارگری در ایران با ابراز همبستگی با جنبش معلمان از آن به دفاع برخاستند. با این همه هنوز تا ایجاد یک همبستگی وسیع اجتماعی که توده های زحمت کش را متحداً در مقابل حاکمیت قرار دهد، نیاز به کوشش های معینی از جانب مسئولان جنبش های اجتماعی دارد. شکی نیست که با استمرار مبارزه و تشدید تناقضات اجتماعی، بویژه تجربیات تاریخی جنبش کارگری که در واقع در برگرفته ی جنبش معلمان نیز هست، بزودی اتحاد کارگر، معلم، پرستار و دانشجو به عنوان یک نیروی اجتماعی وسیع، رژیم اسلامی را با چالش های عمیقی روبرو خواهد ساخت. آنوقت خواهیم دید که چگونه این هیولای خون آشام که امروز این چنین منافع، مصالح و شخصیت توده های زحمت کش را لگد مال می کند، تبدیل به عنصری بی رمق و نحیف خواهد شد.

در خارج از کشور نیز علیرغم این همه رادیو، تلویزیون، نشریه و ...، که بنا بر تعریف باید ابزاری برای مبارزه و حد اقل پخش وسیع و همزمان مبارزات توده های زحمت کش ایران باشند، از خود تحرک لازم را نشان ندادند و جز یکی دو رسانه، کار مهمی در این زمینه انجام نگرفت. در همینجا جا دارد که از تلویزیون ایران فردا، رادیو پیام کانادا و سایت روزنه که به کانون معلمان در تبعید این امکان را داد تا همزمان اخبار و گزارش های تظاهرات را پوشش دهد، سپاسگزاری کنیم.

برقرار باد اتحاد معلم، کارگر، پرستار و دانشجو!

کانون معلمان در تبعید

تلفن: 0016479510618

Moalem.D.T@Gmail.Com

۲۰ جولای ۲۰۱۵

۲ مرداد ۱۳۹۴